

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0283 van 5 mei 2015
in de zaak 1314/0153/A/4/0156

In zake:

1. de heer **Bruno PEETERS**
2. mevrouw **Anne DESCHUYTERE**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Julie VANHOENACKER
kantoor houdende te 1000 Brussel, Terhulpssteenweg 120
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Laura VALGAEREN

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

de heer **Peter VOS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Eva RAEPSAET
kantoor houdende te 2200 Herentals, Diamantstraat 8/239
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 november 2013, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 19 september 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk van 27 mei 2013 onontvankelijk verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk heeft op 27 mei 2013 aan de tussenkomen- de partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het regulariseren en het verbouwen van een handelspand

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te Grobbendonk, Herentalsebaan 110 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummer 197L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 maart 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Julie VANHOENACKER die verschijnt voor de verzoekende partijen, mevrouw Laura VALGAEREN die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Barbara DE CALUWE die loco advocaat Eva RAEPSAET verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer Peter VOS verzoekt met een aangetekende brief van 31 januari 2014 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de vierde kamer heeft met een beschikking van 26 maart 2014 de tussenkomen de partij toegelaten om in de debatten tussen te komen.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

IV. FEITEN

Op 27 februari 2013 (datum van de verklaring van volledigheid) dient de tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het regulariseren en verbouwen van een bestaand handelspand”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan ‘Herentals-Mol’, deels gelegen in woongebied met landelijk karakter en deels in natuurgebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 20 februari 2013 tot en met 22 maart 2013, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk verleent op 27 mei 2013 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomen partij. Het college motiveert zijn beslissing onder meer als volgt:

“ ...

openbaar onderzoek

...

Overwegende dat de bezwaren handelen over:

1. Schending van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan zijnde
 1. Voorafgaande opmerking (historiek)
 2. Schending van de bestemming woongebied met landelijk karakter
2. Niet eerbiediging van de rooilijn

Overwegende dat het college omtrent deze bezwaarschriften het volgende standpunt inneemt:

1. *Het handelspand is gelegen in woongebied met landelijk karakter. Deze gebieden zijn bestemd voor woningbouw in het algemeen en eveneens voor landbouwbedrijven; dat in het algemeen woongebieden bestemd zijn voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van een goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving (artikel 6 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplan en de gewestplannen).*

Het te regulariseren gedeelte komt volledig in woongebied met landelijk karakter te liggen, het handelspand is daardoor verenigbaar met de onmiddellijke omgeving. Er komen nog handelspanden voor in de omgeving. Het perceel is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd plan van aanleg, noch binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling. Door het gedeelte gelegen in natuurgebied af te breken zijn de werken verenigbaar met de omgeving. Het bezwaar is ongegrond.

2. *Het oorspronkelijk gebouw werd vergund bij het besluit van 22 augustus 1967 en later uitgebreide bij de vergunning van 14 mei 1979. Na de brand in 1995 werd het gebouw zonder vergunning heropgebouwd. Deze aanvraag betreft het regulariseren & het verbouwen van een bestaande handelspand. Het gedeelte dat zich bevindt in natuurgebied wordt afgebroken tot op 3 meter van het natuurgebied. De overheid kan bij een regularisatie niet eisen dat naar aanleiding van een verbouwing het volledige gebouw zou verplaatst worden uit het natuurgebied (dat gedeelte wordt volledig afgebroken) of verder van de erfdienstbaarheid. Aangezien het hier een regularisatie en een verbouwing betreft in woongebied met landelijk karakter is dit bezwaar ongegrond.*

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De toetsing aan de goede ruimtelijke ordening gebeurt op basis van volgende criteria, opgesomd in artikel 4.3.1, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening:

- functionele inpasbaarheid:

Het betreft het regulariseren en verbouwen van een bestaande handelspand. Op de Herentalsesteenweg komen nog handelspanden voor. In de directe omgeving komen voornamelijk vrijstaande eengezinswoningen en handelspanden voor. De huidige aanvraag past zich qua functie op voldoende wijze in de bestaande context. De inplanting van het handelspand met conciërgewoning is aanvaardbaar in de omgeving.

- mobiliteitsaspect:

Deze regularisatie heeft geen impact op de mobiliteit.

- schaal:

De aanvraag past qua schaal in de omgeving.

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

Dit te regulariseren handelspand wordt ingeplant op 28m²⁰ uit de as van de weg. Het achterste gedeelte dat gelegen is in natuurgebied wordt afgebroken. Na afbraak wordt de zone ook heringericht met streekeigen groen. De bestaande constructie wordt geregulariseerd. De bestaande verharding wordt eveneens geregulariseerd tot op 47 m achter de rooilijn om het groengebied achteraan te kunnen inrichten. In het bestaande handelspand bevindt zich een conciërgewoning die eveneens wordt geregulariseerd. De conciërgewoning omvat op het gelijkvloers een leefruimte, een keuken en een badkamer, op de verdieping twee slaapkamers.

- visueel-vormelijke aspecten:

Het gebouw voldoet na verbouwing aan de stedenbouwkundige voorschriften welke geldig zijn voor dit perceel in woongebied met landelijk karakter. Enkel aan de linkerkant werd het gebouw ingeplant op 3m⁵⁰ van de linkerperceelsgrens. Het betreft hier een vergunningsplichtige verbouwing. De plaatsing dicht tegen de links aanliggende erfdiensbaarheid van doorgang is als dusdanig vergund volgens het plan van de uitbreidende bouwtoelating van 14 mei 1979. Daar waar de volledige draagstructuur, van fundering tot dakspanten, intact bleef, kan de overheid niet eisen dat naar aanleiding van deze aanvraag tot verbouwing het volledige gebouw zou verplaatst worden uit het natuurgebied of verder van de erfdiensbaarheid; bovendien wordt het achterste gedeelte gelegen in natuurgebied volledig afgebroken. Het betreft een bestaand te regulariseren handelspand met een kroonlijsthoogte van maximum 4m³⁵ en een nokhoogte van maximum 7 m.

Het totale bouwvolume van het handelspand bedraagt na uitvoering van de werken 4899,70 m³ (dit is een vermindering van 3974,80 m³). De totale bebouwde oppervlakte is 874 m² na uitvoering van de werken (een vermindering van 560 m²).

Alle verhardingen na de lijn van 47m worden verwijderd, achteraan wordt een grote groenstrook voorzien worden. Aan de rechtse zijde wordt er ook een 3m verharding weggenomen en wordt vervangen door een groenstrook. Vooraan zal één oprijlaan worden verwijderd, er blijft dus maar één oprit over.

- cultuurhistorische aspecten:

Niet van toepassing.

- bodemreliëf:

Het bodemreliëf blijft ongewijzigd.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen:
Niet van toepassing.
...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 25 juni 2013 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 29 augustus 2013 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Met een aangetekende brief van 4 september 2013 bezorgen de verzoekende partijen aan de verwerende partij een schriftelijke repliek op dit verslag.

De verwerende partij beslist op 19 september 2013 om het beroep onontvankelijk te verklaren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De verplichte omschrijving van de mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen is, conform artikel 1, §1, vierde lid van het Beroepenbesluit, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

Uit de omschrijving van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit blijkt duidelijk dat het moet gaan om persoonlijke hinder en nadelen die de beroepsindieners kunnen lijden en niet de ‘hinder’ van de goede ruimtelijke ordening. Dit laatste staat trouwens niet ter beoordeling aan de beroepsindieners, maar behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid. Er wordt vastgesteld dat het beroepschrift geen concrete omschrijving bevat van mogelijke hinder of nadelen die de verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden ingevolge de beslissing van 27 mei 2013 van het college van burgemeester en schepenen van Grobbendonk.

Het eerste bezwaar heeft betrekking op het niet vergunde karakter van het pand, een tweede bezwaar op de schending van de bestemming woongebied met landelijk karakter en een derde tenslotte op de niet-eerbiediging van de rooilijn.

Deze bezwaren vertonen geen enkel individueel verband met de verzoekende partijen, en zijn eerder te beschouwen als een inhoudelijke kritiek op de beoordeling door het college van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening. In het licht van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO en van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit moet het beroepschrift als onontvankelijk worden beschouwd.

De omstandigheid dat beroepers eigenaar en bewoner zijn van percelen ‘vlak naast’ de site waarop het project zal gerealiseerd worden kan niet worden beschouwd als een voldoende concrete omschrijving van aard en de omvang van hinder en/of nadelen die beroepers als gevolg van de bestreden beslissing kan ondervinden. Het betreft in dat opzicht rechtspraak van de Raad voor Vergunningsbetwistingen dat de loutere beschikking over zakelijke of persoonlijke rechten met betrekking tot een onroerend goed dat in de onmiddellijke omgeving van een bouwproject gelegen is, een verzoekende partij bij de Raad niet het vereiste belang kan verlenen omdat de tekst van het decreet zich ertegen verzet (...).

Het beroep dient in de concrete omstandigheden als onontvankelijk te worden

afgewezen.

Beroepers verzochten om gehoord te worden overeenkomstig artikel 4.4.23 §1 VCRO. Per aangetekende zending d.d. 26 augustus 2013 werd aan beroepers de mogelijkheid geboden om een schriftelijke nota in te dienen.

Op 4 september 2013 heeft de raadsman van de beroepers per aangetekende zending een schriftelijke nota ingediend. In deze wordt gesteld dat beroepers in het beroepschrift wel een concrete omschrijving bevat van de mogelijke hinder of nadelen die zij zouden kunnen ondervinden ingevolge de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 27 mei 2013.

Noch de in de aanvullende nota van beroepers aangehaalde feitelijke 'uitgangspunten', noch de verduidelijking van de impact die de bezwaarpunten zouden hebben op beroepers blijken echter van die aard eraan te kunnen verhelpen dat in het initiële beroepschrift en/of aanvullende stukken bij dat beroepschrift geen concrete omschrijving van hinder en/of nadelen kan worden teruggevonden die verband houdt met de door beroepers bestreden beslissing.

Nogmaals wordt benadrukt dat de omstandigheid dat de woning van beroepers onmiddellijk paalt aan het perceel dat het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing niet kan worden beschouwd als een voldoende concrete omschrijving van de aard en de omvang van hinder en/of nadelen die beroepers als gevolg van de bestreden beslissing kan ondervinden.

De verwijzing naar de strijdigheid met de bestemmingsvoorschriften door de instandhouding van het gebouw als opslag- en werkplaats, naar de intentie van de aanvrager van de vergunning om een groot aantal vrachtwagens te stallen en naar de praktijk van de aanvrager om op het perceel allerlei afval en wrakken van vrachtwagens op te slaan, kan louter worden opgevat als een beschrijving van een situatie en niet als een omschrijving van hinder en/of nadelen die beroepers als gevolg van deze intentie of praktijk ondervinden.

Tenslotte wordt in het beroepschrift aangehaald dat "de toegang tot de Hazenstraat, die op zichzelf een reeds bijzonder uitzicht heeft omdat zij in twee werd gedeeld" aanzienlijk wordt bemoeilijkt. Dat wordt echter als een louter objectief, feitelijk gegeven weergegeven. Over concrete hinder die beroepers luidens de aanvullende nota als gevolg hiervan zouden kunnen ervaren, wordt niet gesproken, laat staan dat een dergelijke hinderaspect er concreet zou worden geduld.

Nergens kan een 'omschrijving' worden gevonden van de hinder of nadelen die de uitvoering van de bestreden beslissing beroepers kan berokkenen. Het is niet aan de deputatie om als gevolg van de ligging van de woonst van beroepers in de onmiddellijke omgeving van het aangevraagde en bepaalde feitelijkeheden die beroepers aanraken, bepaalde hinderaspecten en/of nadelen te vermoeden die beroepers niet uitdrukkelijk in hun beroepschrift hebben opgenomen. De tekst van artikel 1, §1, tweede lid Beroepenbesluit verzet zich tegen een dergelijk oordeel.

Gelet op het bovenstaande wordt geoordeeld dat de argumentatie in de aanvullende nota niet van die aard is de onontvankelijkheid van het ingediende beroepschrift te kunnen verhelpen.

Het beroep van Peeters-Deschuytere is niet ontvankelijk.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO, van artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 9, derde lid van het Verdrag van Aarhus betreffende de toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

16. Overeenkomstig die formele vereiste hebben verzoekers in hun beroepschrift de concrete hinder aangetoond die zij ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Meer in het bijzonder stellen zij als volgt: “Wij worden benadeeld door deze beslissing tot toekenning van een stedenbouwkundige vergunning nu onze woning gelegen is aan de Hazenstraat 2A te 2280 Grobbendonk en zij onmiddellijk paalt aan het perceel dat het voorwerp uitmaakt van de betrokken stedenbouwkundige vergunning. Wij ondervinden hierdoor rechtstreekse hinder door deze vergunning die in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften werd afgeleverd.”

Vervolgens tonen verzoekers in de uiteenzetting van hun twee bezwaren concreet aan op welke wijze die vergunning hen, in hun hoedanigheid van naburen, persoonlijke hinder berokkent.

Hun eerste bezwaar betreft de schending van de geldende gewestplanbestemming zijnde ‘woongebied met landelijk karakter’. Meer in het bijzonder wordt, in strijd met die bestemming, een vergunning afgeleverd voor de instandhouding van een gebouw als opslagplaats en werkplaats. Verzoekers hebben daarbij gewezen op de intentie van de aanvrager van de vergunning om het pand te gebruiken als opslagplaats en werkplaats, alsook voor de stalling van maar liefst 27 vrachtwagens. Verzoekers hebben ook melding gemaakt van de praktijk van de aanvrager om op het perceel allerhande afval en wrakken van vrachtwagens op te slaan. Zoals uiteengezet door verzoekers in hun beroepschrift, wordt door die activiteiten afbreuk gedaan aan het landelijk karakter van het gebied. Het is evident dat verzoekers, als aanpalende burens, hierdoor hinder ondervinden.

Verzoekers zien niet in op welke wijze zij hun hinder ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing in hun beroepschrift concreter konden omschrijven.

Het tweede bezwaar van verzoekers betreft de schending van de dwingende voorschriften inzake de rooilijn. Verzoekers hebben, ook wat die schending betreft, aangetoond welke concrete hinder zij daardoor lijden. Meer in het bijzonder hebben zij gesteld dat zulks de toegang tot de Hazenstraat aanzienlijk bemoeilijkt. Het kan bezwaarlijk concreter worden aangetoond dat verzoekers, als inwoners van de Hazenstraat, dan ook hinder ondervinden door de bestreden beslissing.

17. De deputatie van de provincie Antwerpen stelt in de bestreden beslissing dan ook ten onrechte dat het beroepschrift van verzoekers “geen concrete omschrijving bevat van mogelijke hinder of nadelen die de verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden ingevolge de beslissing van 27 mei 2013 van het college van burgemeester en schepenen van Grobbendonk. De deputatie miskent daarmee manifest de bewoordingen van het beroepschrift.

18. De deputatie kan voorts niet worden gevolgd waar zij stelt dat “het moet gaan om persoonlijke hinder of nadelen die de beroepsindieners kunnen leiden en niet de ‘hinder’ voor de goede ruimtelijke ordening”. De relevante bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het Beroepenbesluit sluiten immers geenszins uit dat de persoonlijke hinder samenvalt met de hinder voor de goede ruimtelijke ordening.

Zulks is in casu klaarblijkelijk het geval. Verzoekers ondervinden immers persoonlijke hinder doordat, in strijd met de bestemmingsvoorschriften, een stedenbouwkundige wordt afgeleverd voor een pand met de functie van opslagplaats, werkplaats en stalling. Zoals uiteengezet door verzoekers in hun beroepschrift, doend dergelijke handelsactiviteiten afbreuk aan het landelijk karakter van het betrokken woongebied. De hinder voor de goede ruimtelijke ordening maakt wel degelijk een persoonlijke hinder uit in hoofde van verzoekers, als eigenaars van het aanpalend perceel.

Ook de niet-eerbiediging van de rooilijn berokkent niet enkel hinder voor de goede ruimtelijke ordening, doch ook persoonlijke hinder voor verzoekers. Zulks werd eveneens aangetoond door verzoekers in hun beroepschrift, waar zij stelden dat die schending de toegang tot hun straat (zijnde de Hazenstraat) aanzienlijk bemoeilijkt.

In tegenstelling tot wat de deputatie stelt, vertonen de bezwaren dan ook wel degelijk een individueel verband met verzoekers.

...

20. De deputatie stelt bovendien verkeerdelijk dat de beoordeling van het project met de goede ruimtelijke ordening “niet ter beoordeling [staan] van de beroepsindieners, maar behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid”. De deputatie miskent aldus het voorschrift van artikel 1, §1, 3° van het Beroepenbesluit. Krachtens die bepaling dient het beroepschrift een inhoudelijke argumentatie te omvatten in verband met de geweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing, dit op straffe van niet-ontvankelijkheid.

...

22. De deputatie maakt in de bestreden beslissing een buitensporig strikte toepassing van voormelde bepalingen.

Die strikte interpretatie is in strijd met de bedoeling van de decreetgever, zoals die blijkt uit de parlementaire voorbereiding van de betrokken bepaling van de Vlaamse Codex

Ruimtelijke Ordening. De decreetgever stelde dienaangaande immers dat het “[e]en belangrijk principieel uitgangspunt is dat het administratief beroep (ook) openstaat voor derden-belanghebbenden” (...).

Overeenkomstig het oude artikel 116 van het decreet van 18 mei 1999 betreffende de organisatie van de ruimtelijke ordening stond dat beroep enkel open voor derden-belanghebbenden die rechtstreekse hinder konden aantonen. Dat criterium werd in de praktijk evenwel soepel geïnterpreteerd (...).

Desalniettemin achtte de decreetgever het wenselijk om die beroepsmogelijkheid alsnog te verruimen tot de derden-belanghebbende die slechts onrechtstreeks hinder ondervinden, evenals tot de andere belanghebbende zoals vermeld in artikel 4.7.21, § 2, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. De decreetgever verwees terzake naar artikel 9, derde lid, van het Verdrag van Aarhus, dat bepaalt dat de overheid dient te waarborgen dat burgers “wanneer zij voldoen aan de eventuele in het nationale recht neergelegde criteria, toegang hebben tot bestuursrechtelijke of rechterlijke procedures om het handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten die strijdig zijn met bepalingen van haar nationale recht betreffende het milieu” (...).

23. Door een dermate strikte toepassing te maken van het vereiste inzake het belang zoals neergelegd in artikel 4.7.21, § 2, van de Vlaamse Codex en van het formele vereiste inzake de omschrijving van het belang in het beroepschrift zoals neergelegd in artikel 1, § 1, tweede lid, van het Beroepenbesluit, schendt de bestreden beslissing die bepalingen, al dan niet in samenhang gelezen met artikel 9, derde lid, van het Verdrag van Aarhus.

Een dergelijk buitensporig strikte interpretatie van de betrokken bepalingen dient bovendien als kennelijk onredelijk te worden beschouwd. Zulke formalistische houding van de deputatie beperkt de toegang tot de administratieve beroepsprocedure immers op een onevenredige wijze. De bestreden beslissing schendt om die reden het redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

24. Overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen dient de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een “afdoende” wijze.

De verplichting tot een afdoende motivering houdt onder meer in dat de motivering draagkrachtig moet zijn, die wil zeggen dat de bestuurlijke beslissing moet worden geschraagd met in rechte en in feite pertinente, juis en aanvaardbare motieven.

Door in de bestreden beslissing onterecht vast te stellen dat het beroepschrift geen concrete omschrijving bevat van de hinder die verzoekers zouden ondervinden ingevolge de betrokken vergunningsbeslissing en dor een buitensporig strikte toepassing te maken van de betrokken bepalingen van de Vlaamse Codex en van het Beroepenbesluit, is de bestreden beslissing behept met in rechte en in feite onjuiste motieven. Om die reden schendt zij de artikelen 2 en 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Het beroepschrift vermeldt wat betreft het zgn. belang van de heer en mevrouw Peeters-Deschuytere bij het aanvechten van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen louter dat “wij worden benadeeld door deze beslissing tot toekenning van een stedenbouwkundige vergunning nu onze woning gelegen is aan de Hazenstraat 2A te 2280 Grobbendonk en zij onmiddellijk paalt aan het perceel dat het voorwerp uitmaakt van de betrokken stedenbouwkundige vergunning. Wij ondervinden hierdoor rechtstreekse hinder door deze vergunning die in strijd met de stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd.”

Uit die omschrijving kan niet meer dan worden afgeleid dat verzoekende partijen beweren bewoner te zijn van een woning die onmiddellijk paalt aan het perceel dat voorwerp uitmaakt van de betrokken stedenbouwkundige vergunning.

Het beweerdelijk bestaan van zakelijke of persoonlijke rechten impliceert niet dat het bewijs wordt geleverd van het kunnen ondervinden van hinder of nadelen als gevolg van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

...

Het valt ook niet in te zien hoe louter nabuurschap zou moeten impliceren dat een derde-belanghebbende hinder en/of nadelen zal kunnen ondervinden.

In het beroepschrift moet een concrete omschrijving van persoonlijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en/of nadelen die beroepers kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, worden opgenomen.

Het vermag tevens worden vastgesteld dat verzoekende partijen de exacte ligging van hun woonst niet op plan of aan de hand van kadastergegevens voorstellen, en evenmin bewijs voorbrengen over zakelijke of persoonlijke rechten te beschikken.

...

Voor zover het beroepschrift er hoogte van de aangehaalde “schending van de bestemming woongebied met landelijk karakter” verwijst naar een voor hen feitelijk gegeven dat het pand wordt gebruikt voor de opslag van een groot aantal paletten, wrakken en vrachtwagens, laten beroepsindieners opnieuw na te duiden welke (zintuiglijke) hinder en/of nadelen zij als gevolg van dat stallen kunnen ondervinden. Er wordt dan ook op geen enkele ogenblik aangegeven welk geïndividualiseerd verband er bestaat tussen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen en verzoekende partijen. De opgebouwde argumentatie laat zich dan ook duidelijk louter inpassen in een inhoudelijke kritiek op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, en is niet van die aard het kunnen ondervinden van hinder en/of nadelen in hoofde van beroepsindieners te kunnen aantonen.

Ook de loutere vermelding – opgenomen in het beroepschrift onder de hoofding “niet-eerbiediging van de rooilijn” – dat door schending van de voorschriften inzake de rooilijn “de toegang tot de Hazenstraat die op zichzelf reeds een bijzonder uitzicht heeft omdat zij in twee werd gedeeld, aanzienlijk bemoeilijkt [wordt]”, toont opnieuw geen geïndividualiseerd verband aan tussen de bestreden beslissing en verzoekende partijen.

De opgebouwde argumentatie betreft duidelijk opnieuw een louter inhoudelijke kritiek op de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, en geen omschrijving van concrete en persoonlijk hinder en/of nadelen die beroepsindieners kunnen ondervinden. In het beroepschrift staat dan ook niet te lezen hoe het perceel van beroepsindieners

wordt ontsloten of op een andere manier verduidelijkt hoe die feitelijke vaststelling beroepsindieners kan raken.

Het kan van verwerende partij niet verwacht worden dat zij hinder/of nadelen die beroepsindieners – gelet de beweerdelijke ligging van hun woonst – zouden kunnen ondervinden moet gaan distilleren, wanneer beroepsindieners in gebreken blijven concrete en persoonlijke hinder en/of nadelen te duiden.

...

De tussenkomende partij zet uiteen:

“ ...

5.

Partijen Peeters-Deschuytere geven in hun administratief beroepschrift inderdaad geen enkele omschrijving van de persoonlijke hinder en nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, maar beperken zich in hun argumentatie tot een vermeende hinder voor de goede ruimtelijke ordening. De hun woning paalt aan het perceel, waarvoor de vergunning werd afgeleverd, kan niet worden beschouwd als een voldoende concreter omschrijving van persoonlijke hinder of nadelen.

Ten overvloede laat verzoeker tot tussenkomst gelden wat volgt als bijkomend verweer op de door partijen Peeters-Deschuytere ingeroepen bezwaren.

...”

De verzoekende partijen dupliceren in de wederantwoordnota nog aanvullend:

“ ...

11. Onderhavig vernietigingsberoep is gericht tegen het besluit van 19 september 2013 van de deputatie van de provincie Antwerpen, waarbij het beroep van verzoekers tegen het besluit van 27 mei 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk tot voorwaardelijke toekenning van een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij onontvankelijk werd verklaard.

Het voorwerp van dit beroep is dan ook beperkt tot de vraag of verwerende partij het administratief beroep van verzoekers al dan niet terecht als onontvankelijk verklaarde.

12. Het verweer van de tussenkomende partij in zijn schriftelijke uiteenzetting heeft enkel betrekking op de bezwaren van verzoekers tegen het vergunningsbesluit van 27 mei 2013 zoals uiteengezet in hun administratief beroepschrift. Dit verweer is thans evenwel voorbarig en in het kader van onderhavig beroep volstrekt irrelevant.

...

22. Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoekers niet werden gehoord ter ondersteuning van hun beroep, niettegenstaande hun verzoek daartoe. In het voorbereidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundige ambtenaar wordt dan ook ten onrechte vermeld dat verzoekers werden gehoord. bijaldien werd aan de verzoekers niet de mogelijkheid geboden om de concrete hinder waarvan sprake in hun beroepschrift mondeling verder toe te lichten.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen voeren in essentie aan dat de verwerende partij ten onrechte heeft geoordeeld dat zij in het administratief beroepschrift geen hinder en nadelen hebben uiteengezet, zoals vereist door artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

Verzoekende partijen houden voor dat zij in de uiteenzetting van de twee bezwaren in het administratief beroepschrift hebben aangetoond dat zij, in hun hoedanigheid van burens, persoonlijke hinder kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

2.

Artikel 4.7.21, § 2, 2° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, administratief beroep kan instellen tegen de uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen omtrent een vergunningsaanvraag.

Artikel 1, §1, tweede lid van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen, bepaalt dat indien de indiener van het administratief beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, het beroepschrift tevens een omschrijving omvat van deze hinder of nadelen.

Deze bepalingen vereisen niet dat het administratief beroepschrift een afzonderlijke titel bevat met een uiteenzetting van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen, maar het is wel noodzakelijk dat de indiener van het beroep genoegzaam laat blijken dat de bestreden beslissing aanleiding kan zijn tot onrechtstreekse of rechtstreekse hinder of nadelen.

3.

Het administratief beroepschrift van de verzoekende partijen bevat onder meer volgende passussen:

“ ...

Wij worden benadeeld door deze beslissing tot toekenning van een stedenbouwkundige vergunning nu onze woning gelegen is aan de Hazenstraat 2A te 2280 Grobbendonk en zij onmiddellijk paalt aan het perceel dat het voorwerp uitmaakt van de betrokken stedenbouwkundige vergunning. Wij ondervinden hierdoor rechtstreekse hinder door deze vergunning die in strijd met de stedenbouwkundig voorschriften werd afgeleverd.

... ”

De aangevraagde werken houden ook de instandhouding in van een schending van de dwingende voorschriften inzake de rooilijn zoals vervat in de toepasselijke rooilijnplannen of plannen van aanleg en van de vereisten van een goede ruimtelijke ordening, nu het gebouw waarop de aangevraagde vergunning betrekking heeft, langs de zijde van de Hazenstraat tot op de perceelsgrens is gebouwd.

Hierdoor wordt ook de toegang tot de Hazenstraat die op zichzelf reeds een bijzonder uitzicht heeft omdat zij in twee werd gedeeld, aanzienlijk bemoeilijkt.

... ”

De verzoekende partijen geven in het administratief beroepschrift derhalve niet alleen aan dat zij burens zijn van het betrokken bouwperceel, maar tevens dat de aangevraagde werken “de toegang tot de Hazenstraat (...) aanzienlijk bemoeilijkt” omdat “het gebouw waarop de aangevraagde vergunning betrekking heeft, langs de zijde van de Hazenstraat tot op de perceelsgrens is gebouwd”.

De verwerende partij verwerpt deze omschrijving ten onrechte als een uiteenzetting van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen ten gevolge van de bestreden beslissing op grond van de overweging dat enkel een “objectief, feitelijk gegeven wordt weergegeven” en geen concrete hinder. Deze overweging rijmt niet met de aanduiding van de verzoekende partijen dat zij wonen aan de Hazenstraat. Uit het geheel van de uiteenzettingen in het administratief beroepschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partijen de bestreden beslissing nadelig achten voor de toegang die zij nemen langs de Hazenstraat.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij aanneemt bevat het administratief beroepschrift derhalve wel degelijk een omschrijving van hetgeen de verzoekende partijen nadelig achten ten gevolge van de bestreden beslissing.

4.

Door de dupliek van de verzoekende partijen in de wederantwoordnota dat de verwerende partij hen niet gehoord heeft in het kader van hun administratief beroep hoewel zij daartoe hebben verzocht, geven zij nieuwe kritiek op de bestreden beslissing. Deze kritiek werd niet uiteengezet in het verzoekschrift van de verzoekende partijen in het enig middel. Een dergelijke nieuwe kritiek kan niet op ontvankelijke wijze in de wederantwoordnota worden aangevoerd.

5.

Voor zover het enig middel van de verzoekende partijen ontvankelijk is, is het in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Peter Vos is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 19 september 2013, waarbij het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Grobbendonk van 27 mei 2013 houdende verlening van een vergunning voor het regulariseren en het verbouwen van een handelspand gelegen te Grobbendonk Herentalsebaan 110, onontvankelijk wordt verklaard.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een vervaltermijn van 4 maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 5 mei 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ